

A

184
—
IX.

Számgai alá kapcsolt... (Passio-török)

1-6. számozott level

Az RNTK Akadémiája Kolozsvári Fiókjának
Levéltárában

Felzet: Ref. Kollegium iratai

Bármely a kaptasolt,

Jacobus Alphei Filius,
Sok otsmány ördögötc.

Sok otsmány ördögöt,

Menyöb le hant' dögöt

Emberemből 41 főzöt. Búval epetteket.

Meg lehet szívet. Kegyelemmel hitű.

Sokálvial irgalma, mint az arany alma.

Kedvesen Gyümölszót,

Simon Zelotes,

O ameg holtaknak, Hideg halottaknak,

Lehetet haza hozta,

Ö az holt testeket meg szállítván ^{ket.}

Bizony festam a Ktolka. Szivchnas atty.

The Larva annyoknak elevenen megad.

Judas Jacobi,

A jótól meg nem szűnt, Embereket is bünt.

Szentségesen Feddette,

Zentsegenen Heide, Abtinden elöhet, S. S. a. k. e. m. e. i. n. g. e. h. e. t.

Pokollat fenyegotte. Deamegterole

Töredelmekből. Nem országot igért

Planeta mulieres, Christi cor-
pus,

in ungere voluntas.

Gere Jákab annja, Te is Magda lé.
 A koporsóhoz memyünk. ^{na.}
 Mi edes urunknak meg költtoga. ^{inck.}
 Drága kenetet vigyünk, ^{vánt.}
 Horzsi költta után, Ghyen búvájat,
 Háládó szívvel legyünk,

Magdalena.

Ambátor metnyünk el, ^{követ.}
De ki fordítja el, ^{Alaporsó nagy.}
Ahit vá emelték meg is ^{petselet.}
Tudod jól nehezűt? ^{tel.}
Ostán ki pontya fel, ^{tya fel.}
A pilatus ^{petselet,}

Oh tüzard telt tükör, telimre adma
 Megtetside ugyan littak.
 Semmit nem távoztok. törtelt
 Fővüllem jöhet az, vagy kebelomdon.
 Rettenetes mit füst. Főzet fővüllem.
 Ezivem abbaham littak.
 De én mit keleszgek, Tovább mit tellegok.
 Nagy nyomorú sárgimra. Goma
 Telhötem magamot, Bünnel töltötök.
 Amaz titkos igazra, Toak egy veretök.
 Világon hit nagyok, Övök gyálizatorok.
 Epitaphium Jude.

En Judas Scariot, Nem kerültem ajót
uramat elárultam, Ötlet ilyen jónak.
Hitetlen szívdobogás! Harnokot, perzsen
Immagamat az ért.
Mint hogy büni rám ért, De fel a halál
Lánc emez eméért, Az ajtó felmehet.

Exis Jéssal vela, Lasa el árulnya.
Hogy ö'tanitsánya, Halgarrá annit költi.
Ezt is megkeltogrti, Meg is kel kinoszmi.
Feldoltrá megmondogya,
Te királyi! Petrus!
Seámg, tad Anci Nam,

Mert ötöt nem számítottam.
Engemet ~~itt~~ taggatt.
En belém mit akart.
Mert én nem viteltem.
Isten úgy segített.
Tudtomra b' mintzen.
Sem láttam sem számítottam.
Pilatus ad famulos
Tedd a vesztőket.
Hoz nagy vas szegőket.
Légy itt a kereszti fára.
Mindennek nagy híven.
Itt állj a kékben.
He mély beszérmekkel.
Ahahar immár jól.
Igen kúkorokkal
Majd telteték az hejnek.
Luctus petri.
Mellyem nagy hangosan.
Ütéstől dobogom.
Ere.

3
Miert hagyál el engem.
Es nagy kín szenvedtem.
Miert nem mülköltem.
Es prohar elöltem. Ily esedexiben.
Szent Atyám úgy teltet.
Szent akaratod véglen.
Prædo á sinistris.
Ha qsten fia vagy, minket is elne^{hagy}
Te magad is hely alá.
Mit adod magadot. Kiválj tagodat.
Enagy gyötrelem alá.
Szallj te magad is Magadal minket.
Elhínből szállj alá.
Prædo á dextris ad socium.
Gonosz mérget hozd.
Káromló rút szédet. Nem tudod így
Mert ő ez nehez kint. Kétféleképpen
Aratlanul viseli. bűnünkön
Régi otsmány vethető
Hozta ezt minékünk.
Öpöntelen ben van
Öldölő lánssal. Mind egyel minden nap.
Petit erőköt /estük.
Mint az eh oráskán. Hegyen völgyön pít

Miis predat keresztünk
Poh ártatlan vért, öntünk a bűnre.
Mert immár kézen estünk, vért.
Vajon evilagra, élet jobbítágra.
Eltzer vihsa terhelve.
Poh bűnt kézen eltem. ^{ráhat.}
Kézen törhig ültém. Vallomvala.
Hűtben reménységben. Keresztény életben.
En is jámborul éneke.
A telegys el uram, Enlhezzei rollam.
A te szent országhoz.
Krisztus. Hozzám hittel halok.
Exennel velem le. A képi paradíszban.
Hald könnyörgésemet. Szent Ágyam mellé.
Ved kegyelmös markodban.

Beatae Mariae Luctus,
Jaj edes szülöttem én egyetlen edgyem.
Hogy immár halva laltak.
Sírón sebesültél
Keresztin meg hültél.
Mivégre tartóztatok.
En kérem meg talad. ^{Hogytess.}

Hogy tessék meg talad, talad.
Oh verben tagyot alah.
Nem bészilhet velem.
Elhöttél elöltem.
Meg hervadot szép orszád
Tanyitványid tölted.
Elmentek mellölled.
Jaj nem mehetek hozzád.
Nem tanithad öket.
Elhagyat bennünket.
Nem jól örvendetes rád.
Oh meg hült tzenek képi.
Szép hók mint edes lép.
Ajahidon jöttene.
Ameg nyomorultak.
S vesztélyben borultak.
Te hozzád siettene.
De a kevely nipske.
Halálodra rixtek.
Sebbel vértel fixettek.
Nicodeme jövel. Josephet is.
Hidél.

Szent testet vegyitek le,
A vörst fehérvöl, szegde helyjéiről.
Mofogassuk kéjzen le,
Tahatgassuk gyöltsporn.
S kéjhorvokjában.
Csindesen tegyitek le.
A postolorum. Luctus sp. tris.
Melly nyomorultakai
Mare tusk árvalakai
Jaj ősternem már megyünk.
Tündöklő orlopunk.
Eleset ősternunk.
Ez után rová legyünk.
Tsch magunkra jutunk.
Ez bükön borúvá,
Vigasztalást hol vegyünk.
S. Andreas.
Ahi bánatunkban.
Nyomorúságunkban.
Ez ep kölkül bírtat vala,
minden

5
Ez a kahás kora.
Hagy bünben merültem.
Véttemtől fátva.
Jutottam emai napra.
Oh bönmal töltötöt!
Bünömmel öltötöt,
Keferiféges óra,
Melly keferes sível.
Siro höngve fremmel.
Ez után sam telenke
Hogy bünösi löttem. Rut velenben estem.
Ez emivel megint, sível jaj kiáltást.
Lelkemben őhajtást, keferi léggel mint.
Ez a bitor siri, kit töltem ballat ő.
Magam igéretiben Ez az embig ség.
Azt meg igért bünig, nyomnak rüh ség.
Jaj ki bünösi löttem. Berezg müllyen léptem.
A vötköndi töriben.
Pilatus ad famulos,
Ezt az nagy kereset fát,
Kit magának talált.
Vallára tegyitek. Ahink

Alinck helyére a kopra stó hegyre.
Völle ki vite szótall.
Immar hogy kirillya lött, Ehet tolvaj töröt.
Ötöt teltte kintárok, Vondraa kerest re.
Lábára kerere, Im az foghat verjed.
Ne gondaly va sebi vel, Kitalyó vörivel.
A kerest hat keverjed,
Erösit karodat, Kőkorúld Lantsadat.
A melzen állat verjed.
Először az merget, s pongyia etzetet.
Italára adgyátok De öltözetivel.
Ne vage algyátok el, sors kerint öztör.
En is akerestek, önevezetise,
Im illyen róhat irak.
Epitaphium Cristi.
Názáreti János szent ti kristus.
A sidoknak kirillya.
Lejötet kerest, Esiórol megleli.
A kerest hat tallalya.
Milly sebbel várvával, Kitalyó tiórtivel.
Kín remvedit tallalya.
Saluator ad Deum patrem
En uram este nem, Miért hagyja el
engem

6
Minden szorulásban,
Világi szallásban
Völt venienségünk nálla.
Iaj immar mellőlünk,
Ellecke etőlünk
Sok kínokkal meg hálá,
Jacobus Zæbedei Filius.
Az erőtleneket, Földre tsüggeteket,
Fel egyenesítette, A beteg kórokat.
Víz köiságosokat, Kezeivel illette.
A vakokat látmi sántákat, is járm.
Lábokra erektette,

S. Joannes.
Ha melly gúlla ütött.
Szívben viselt hűtöt, Mingyárt meggyó.
Halátot olly átyát kinek amagzattyát.
A sátán szorongatta, s nagy kegyesen
Oh melly kegyelmesen, Engyens kegyelme.
Azt meg szabadította.
S. philippus.
Meg tölt kúliéknek, Régi betegieknek,
meg.

Megnyitotta tüllöket, ^{na}nehez ^{na}nem ^{na}alhat.
Kik sohanem ^{na}öltak. Meg ^{na}oldotta ^{na}nyolva.
Arut bünszölknek jelt látván kitéknek.
Meg engedte vetkeket.

S. Bartholomeus,
Temérdek halhyogot, Kianap vilagot.
Látniok nem engedte,
Vallást tesszünk eröl Sohalnak ^{na}emokröl.
Kegyesen el törölte, Olly régi valoknak.
Kik soha nem láttak Lämpást ^{na}adotke.

S. Matheus,
Sok népek a pusztán, Mellette maradván.
Eledelt bőven adot, Öt ezer embernek.
Köstöt emnyi népnek, Öt kis kenyérből ad.
Mindemnek volt jóval, Soha nehez ^{na}zövel.
Senkit elnem botsátot,

S. Tohmás,
Ha tengeren járunk ^{na}antsolt.
Félelmesek voltunk, ^{na}szélnék is pa.
Kedve ellen a szél Soha a tengeröl.
Reink vizet nem hozot.
Az infeg idején, ^{na}épen melle víren,

Vége a pario-töredéknek